

[Hagen Hagensen]

Jeg advarer imod samkøring af registre, hvor fristende det af kontrolgrunde end kan være, især for offentlige myndigheder, og jeg har fuld forståelse for den afgørelse, som en kommune traf om ikke at tillade samkøring af sygedagpengeregistret med registret for arbejdsmarkedsstatistik.

Justitsministeren peger med rette på, at der må kunne tilvejebringes bedre grundlag for sagsbehandling, således at efterfølgende kontrol, især med samkøring af registre, ikke behøves. Det understreges, at borgeren skal gøres bekendt med indhentning af oplysninger fra andre registre om ham, og vi kan pege på, at forslaget om den nye forvaltningslovs bestemmelser om partshøring må siges at være et ubetinget gode.

Der må være større ensartethed mellem regelsæt for offentlige og private registre; det må særlig undersøges og overvejes, om manuelle offentlige registre bør inddrages under lovgivningen. Reglerne om adgang til registerindsigt, den såkaldte egenaccess, må vi sørge for bliver så gode som muligt, og det må overvejes især på baggrund af Europarådets konvention om databeskyttelse, som Danmark ikke har ratificeret af grunde, der hører sammen med egenaccessen, om vi bør sørge for at ratificere denne konvention.

Der er kommet den gode ting, at der nu findes et registrenes register, hvor man kan slå op og finde, hvilke offentlige registre der er, og dermed finde frem til, i hvilke man kan være optaget, og dermed søge sin egenaccess.

Den vide adgang til anvendelse af registeroplysninger bl.a. til statistisk brug og navnlig med anvendelse af CPR-numre som kode bør sættes under lup af hensyn til borgernes retsbeskyttelse.

Anvendelsen af CPR-numre er efter min mening gået langt længere, end rimeligt er. CPR-numre er til for at bruges mellem borgeren og vedkommende offentlige myndighed, ikke til andet, og derfor bør der indføres pligt til at oplyse, at CPR-numre ikke kan forlanges f.eks. ved indsendelse af kuponer, blanketter, og hvad ved jeg, og jeg peger i den forbindelse på, at Dankortet, der nu ser dagens lys, kan klare sig uden CPR-nummer – det skal ikke være på. Man kan altså udmærket godt klare den identifikation, man skal have, på anden vis.

I redegørelsen fra ministeren er nævnt registrering af telefonnumre og telefonsamtaler samt pressens informationssystemer, og dér vil jeg i denne omgang ganske henholde mig til, hvad ministeren har sagt herom. Der er tale om, at der skal være en balance og en afvejning mellem personlig integritet og yt-ringsfrihed.

Det kunne være fristende at gøre nogle bemærkninger om registrering af butikstyre-rier. Jeg mener, reglerne er for snævre og har givet anledning til en voldsom stigning i anmeldte butikstyverier.

Vi skal være påpasselige med hensyn til registrering af følsomme oplysninger, der angår den enkelte person. Der kunne siges mange ting i den forbindelse, men især de oplysninger, der er forsynet med koder, skal vi være ganske tilbageholdende med. Som et eksempel valgt i flæng kan jeg nævne, at hvorfor i alverden skal skolepsykologiske notater opbevares under CPR-numre til senere brug i livet?

Sygejournaler er et særligt kapitel, som vi måske kommer ind på på anden måde, men her må en afvejning mellem det rimelige i, hvad patienten skal have at vide, og hvad lægen har gjort af notater til videre observation, være nødvendig. Om vi skal have flere sæt journaler er nok vanskeligt at tage stilling til.

Jeg vil lige i farten nævne, at vi skal være varsomme med brug af koder; man har f.eks. kunnet se Dansk Jernbaneforbunds opslag på tjenestesteder med lister med navn, adresse og CPR-nummer over ikke-medlemmer, og det er en klar overtrædelse, som må føre til, at der rettes krav mod de pågældende.

Meget andet kunne være sagt, men det er der ikke grund eller tid til at gøre her og nu. Redegørelsen og dens grundlag må efter denne debat overvejes videre, og jeg synes, det vil være rimeligt, at vi tager den op i retsudvalget. Det må være folketingets opgave at sørge for, at lærlingen ikke får frit spil, fordi han er alene hjemme; vi så jo, hvordan det gik med troldmandens lærling – sådan må det ikke gå med os.

Bjørn Elmquist (V):

Da ordføreren for vort parti i denne sag, fru Birthe Rønn Hornbech, ikke kan være til stede, har hun bedt mig om at tage dette